

Szellem a fazékból - Gyomor Uram

2013 december 01. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Sokan és sokféleképpen próbálták már a gyomor titkát megfejteni, de olyan egyszer?en még senki, mint Rabelais mesél?je.

Amikor Pantagruel kidugja a nyelvét, hogy megvédje az es?t?l cimboráit, a minden lében kanál magiszter,

Alcofribas (Rabelais latin nevének anagrammája) egyszer?en végiggyalogol az óriás nyelvén (két mérföld hosszan) és besétál a szájába.

Aztán hat hónapig Aszpharagosz városában él (a szó görögül torkot jelent), és a falánkság szenvedélyét tanulmányozza.

A felismerés: a gyomor hatalmával lehetetlen szembeszállni. Messer Gastert, akinek a szigetén kés?bb partra is szállnak, nem lehet meggy?zni. Hiába minden ékesszólás, kérlelés, rimánkodás, Gyomor Uram nem hallgat senkire. Nem is tud, hiszen nincs füle. Fül nélkül teremtetett. S?t, igazából a feje is a gyomrában lakik. Csak jelekkel kommunikál, ám ezek a jelek félelmetesek. Morgások, korgások, böffenések, gyötrés, égzengés. Ha megkíván valamit, az egész Föld meginog. Nem véletlen, hogy mindennél jobban tisztelik, mindig elől jár, még a császárok, királyok, pápák el?tt is. Hiszen el?bb a has jön, aztán a morál.

A has ellen persze id?r?l id?re összeesküvést sz?nek a gyomorutálók. A lázadást többnyire az álszentek álszentje, az önsanyargató böjt jelképe, Húshagyókedd vezeti. Köpése: articsóka, ha orrát fújja: sós angolna esik ki bel?le, üvöltése: kacska rövid lében, izzadsága: t?kehal friss vajban, bőfőgése: bödönnyi birsalmasajt, duzzogása: disznóláb zsírban.

Az ? hurkaseregével száll szembe - derék szakácsai segítségével - Pantagruel. Fegyverük vasnyárs, zsírfogó tál, szénvonó lapát, üst, rostély, piszkavas, serpeny? és mozsártör?. Beszédes nevük van a konyha katonáinak is: Benedek Marcell szellemes fordításában Bablevesi, Bornyalka, Karmonádly, Bundáskenyeresi, Pacalnoki, Kövérszéki, Sültrontó, Hurkamester, Serpeny?ssi. A nemes szakácsok hetkén kaszabolni kezdik a kövér szafaládék, véres és májas hurkák, húsos pástétomok és kolbászkák seregét, és a csata közben világossá válik, hogy ez az egész vaskos gasztronómiai tréfa valójában lázadás - a józan ész nevében - a középkori skolasztikus légvárak, barbár törvények, a maradi egyház és egyetem, az állam öntelt képvisel?i ellen. Az ember csak ámul, hogy Rabelais (ez a csúfolódó "francia Homérosz") hogy ölthet ennyi alakot? Hogy lehet valaki egy id?ben trágár borissza és m?velt humanista, kicsapongó kujon és tudós moralista?

Rabelais mester ugyanis a gyomorimádókat sem kedveli. Mert bár a has zsarnoksága számtalan okos mesterségre rákényszerítette az embert (szánt, vet, arat, lisztet ?ről, feltalálta a sót, a tüzet, a bort, a kereket, csak hogy a bend?jét kényeztesse), a mértéktelenség a haspókokat rabszolgává teszi. Egy filozófus, aki az éhségt?l szenved, ugyanúgy nem lehet jó filozófus, mint az, aki degeszre tömi magát, henye lesz, gondolkodni rest. A folyamatosan koplalók stílusa éppoly elaszott lesz, mint a testük. Aki meg teletömte magát étellel-itallal, nehezen fogja fel a szellemi lények híradását.

Íme, egy XVI. századi szabad reneszánsz elme életviteli tanácsa, amit az Isteni Butykos orákuluma ad: "Igyál!" Ez nem vaskos borisszabuzdítás. A tudás forrásából igyál, tanulmányozd az embert és a világot, igyad az igazságot, a szerelmet. De mindent mértékkel!

Vinkó József - hetivalasz.hu

Ajánló